

at tage Eksamen i dem. Navnlig derfor har Udvalget nu stillet sit Forslag saaledes, at det overlades til Marineministeren nærmere at bestemme Foredragenes Omfang. Med Hensyn til, hvad den ærede Marineminister udtalte, maa jeg omtale enkelte Punkter. Hvad Vædringsforslaget Nr. 33 angaar, hvorefter Marineministeren undtagelsesvis skal have Ret til efter forudgaaende Væsendtgørelse at lade Sætteskipperprøven foretage andetsteds end ved de anerkendte Navigationsstoler og til anden Tid end den der afholdte Prøve, ønskede den ærede Minister, at Ordet „undtagelsesvis“ skulde udgaa, og han bemærkede, at det ellers navnlig vilde blive galt med Færingerne, som man ikke kunde forlange skulde rejse herved for at tage denne Eksamen. Det er ganske rigtigt, og jeg tvivler ikke om, at man til tredje Behandling kan blive enig om at lade Ordet „undtagelsesvis“ gaa ud eller ordne Forholdet paa anden tilfredsstillende Maade. Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 40 var det ikke den ærede Minister klart, hvorledes Fordelingen af Tilstuddet skulde forstaaes, om Bestemmelsen skulde forstaaes saaledes, at man ved Fordelingen af de 15,000 Kr., som skulde fordeles efter den gennemsnitlige Virksomhed, som Skolerne havde haft i de sidste 5 Aar, kun skal tage Hensyn til de Elever, som have bestaaet Eksamen, eller man ogsaa skal regne dem med, der blot have indstillet sig til Eksamen, men ere faldne igennem. Jeg har nærmest tænkt mig, at man kun skulde tage Hensyn til de Elever, der have bestaaet Eksamen; men det Punkt kan jo ogsaa blive taget under Overvejelse inden tredje Behandling.

Blyhne: Jeg vil kun med Hensyn til den ærede Ordførers sidste Bemærkning tilføje, at naar der i Vædringsforslaget under Nr. 43 tales om, at en Skole har „dimmitteret“ gennemsnitlig 10 Elever, har jeg rigtignok derved forstaaet, at vedkommende Elever have bestaaet. Jeg er imidlertid ikke særdeles kyndig i de Forhold og vil derfor henstille til de lærde Mænd her i Tinget, om der ikke, naar der tales om, at en Elev er dimmitteret, menes, at han har bestaaet Eksamen. I alt Fald er jeg enig med den ærede Ordfører i, at det har været Udvalgets Mening, at de paagældende Elever skulle have bestaaet Eksamen, men det kan jo redigeres saaledes, at det ikke kan misforstaaes. — Endnu maa jeg tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af den omtalte Fiskefiskereksamen. Den Tante er opstaaet i Udvalget, at der foruden de

hidtilværende Eksamener, Styrmandsøksamen og Sætteskipperprøven, burde indrettes en saadan Fiskefiskereksamen, som blev antydet af den ærede Ordfører og den ærede Minister. Naar der ikke er stillet Forslag derom, er det, fordi det ikke kunde nytte at arrangere en saadan Eksamen, før vi vidste, om der kan gives Næringsbevis som Fiskefisker, og Spørgsmaalet herom henhører jo under Indenrigsministeren. Vi kunde ikke fastsætte Fordringerne til en saadan Eksamen, førend vi vidste, om Indenrigsministeren var villig til at gaa ind paa dette Forhold. Det samme Udvalg, hvortil dette Forslag har været henført, behandler imidlertid ogsaa Søneringsloven, hvorover der, som jeg antager, snart vil kunne forelægges Tinget Betænkning, og jeg haaber, at Indenrigsministeren ved den Lov vil være villig til at slutte sig til Tanken om, at der kan gives et saadant Næringsbevis. Saa snart dette er givet, har Marineministeren lovet inden tredje Behandling at stille Forslag til det foreliggende Forslag, hvorefter det bliver muligt for Fiskere at tage en Eksamen, der gaar noget videre end Sætteskipperprøven, men hvortil der ikke fordres saa meget, som til Styrmandsøksamen. Sagen er, at vore Fiskere behøve ikke at være store Navigatører. De gaa ud paa Søen fra Ungdommen af og blive vant til det praktiske Liv, og de have kun Ansvar for sig selv og deres ligestillede Kammerater, men naar man betror et søgaaende Skib til en Skibsfører, saa har han Ansvar for sine Folk, der i Reglen ikke have Forstand paa Sømandskab, og han har Ansvar for Passagerer, Skib og Ladning. Der maa altsaa som Følge heraf stilles større Fordringer til ham. Hvad man mener med en Fiskefiskereksamen er, at der skal aflægges en Prøve, som berettiger til at gaa ud udenfor den indskænkede Fart til Nordsøen saa langt som til Island. Det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (Tutein) sagde, at det var vore Forsædres Bøje, da de gik ud for at opdage Vinlandet, Bøjen til Grønland, Island o. s. v., men vore Forsædere brugte ogsaa Solen. De toge ikke alene deres Surrogat for Kompasstregene efter Polarstjernen og slygt, men havde ogsaa en Smule Solobservationer. De vidste nemlig, at paa en vis Tid af Aaret skal ved Middagstid Solfyggen af en Mand have en vis Længde, og derefter udregnede de deres Breddegrad. Den Fordring maa vi stille til vore Fiskefiskere, at de skulle kunne beregne Polhøjden ved en Observation ved Middagstid. Jeg haaber, at der skal blive